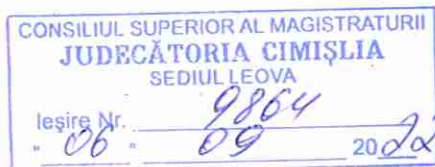

MD-6301, or. Leova, str. Unirii, nr. 32, tel./fax: 0263-2-42-28, tel.mob. 067104057, e-mail: jlv@justice.md

Dosarul nr. 1-147/21
06.09.2022

Curtea Constituțională a RM,
mun. Chișinău str. Al. Lăpușneanu, 28

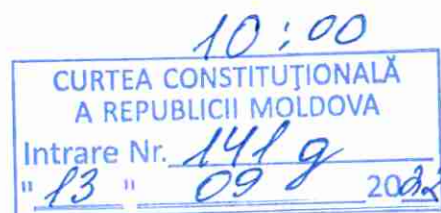
Judecătoria Cimișlia, sediul Leova, Vă expediază încheierea nr. 1-147/21 din 06.09.2022 și sesizarea apărătorului Igor Șcheau privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal.

Anexă: - încheierea nr. 1-147/2021 pe 1 filă.

- sesizarea apărătorului Igor Șcheau privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal și anexele la ea pe 26 file.

Silvia Gurițanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A ARTICOLELOR 65 IND. 1 ALIN. (1) ȘI (2) COD PENAL
(MĂSURA COMPLEMENTARĂ DE PEDEAPSĂ SUB FORMĂ DE ANULARE A PERMISULUI DE
CONDUCERE A MIJLOACELOR DE TRANSPORT)

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

„*el*” *d* _____, 2022

AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume: Șcheau. 2. Prenume: Igor

3. Funcția: Avocat

6. Numele și prenumele reprezentantului*

7. Ocupația reprezentantului

8. Adresa reprezentantului

9. Tel. 10. Fax

11.

.....

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12.

1. Această excepție este formulată de avocatul D-nului Oistric Igor care are calitatea de inculpat în cadrul cauzei penale privind acuzarea acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) CP al RM, care în prezent se află pe rolul Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova .

2. Excepția se referă la sancțiunea complementară obligatorie expusă de norma penală pentru care este acuzat Oistric Igor , art. 264 ind. 1 alin. (1) și mecanismul juridic al acestei pedepse sub formă de „anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport” . Normele invocate sunt contrare dreptului la persoanei la libera circulație și folosirea mijloacelor de transport prin conducerea acestora (art. 27 alin. (1); art. 46 alin. (1), art. 127 alin. (1) și (2) ale Constituției). De asemenea, excepția se referă la aplicarea sancțiunii de „anulare” a unui drept (de a conduce mijloace de transport) însă în condițiile lipsei unor abateri de fond sau de formă la momentul acordării acestui drept, contrar mecanismului juridic al nulității.

3. Constituționalitatea prevederilor în cauză , sub aspectele invocate mai sus, nu a fost verificată de către Curtea Constituțională. Compatibilitatea acestor norme cu art. 27 alin. (1); art. 46 alin. (1), art. 127 alin. (1) și (2) ale Constituției, din câte se pare, în genere nu a fost discutată niciodată. Din aceste motive, *nu există piedici* de ordin procedural pentru a examina în fond prezenta excepție.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13.

1. În fapt, în cadrul SUP a IP Leova, sub conducerea Procuraturii r-nului Leova este exercitată (și condusă) urmărirea penală în cadrul cauzei penale cu nr. 2021230230 . Obiect al acuzării în materie penală în cadrul acestei cauze penale rezidă în presupunerea că pe data de 04.08.2021, în jurul orelor 22:10, Oistric Igor , conducea automobilul de model Toyota Auris, cu n.î. pe una din străzile sat. Sărata Nouă, r-nul Leova, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt confirmat prin bonul alcotestului Drager, în care este fixat că în aerul expirat de către acesta a fost stabilită concentrația de 0,39 mg/L de alcool etilic în aerul expirat, care conform art. 134/12 CP, se consideră stare ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Pe data de 04.08.2021, în procesul de documentare a prezentei cauze penale, de către colaboratorii organului de constatare a pretinsei infracțiuni, față de Oistric I. a fost aplicată măsura preventivă înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport, care a fost condus în continuare, de o altă persoană. Pe data de 10.08.2021 Oistric Igor a fost recunoscut ca bănuît, fiind audiat în aceeași calitate procesuală.

3. Pe data de 29.09.2021, în incinta Procuraturii r-nului Leova, de către procurorul care conduce urmărirea penală la caz (Gribincea V.) a fost înaintată învinuirea lui Oistric Igor , obiectul învinuirii fiind similar celui din ordonanța de recunoaștere în calitatea de bănuît. În dezacord cu această ordonanță, aceasta a fost contestată prin plângere pe data de 29.09.2021. Pe data de 06.10.2021, apărarea a recepționat ordonanța din 04.10.2021, emisă de procurorul-șef al Procuraturii r-nului Leova, Eduard Panea, prin care plângerea din 29.09.2021 a fost respinsă.

4. În prezent, cauza penală vizată a fost expediată pentru soluționare în fond, în prima instanță, aflându-se pe rolul Jud. Cimișlia, sediul Leova (P.I.G.D.: 1-21160428-21-1-01112021; jud. Silvia Gurițanu Silvia).

5. Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată în fața instanței de fond, Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova (jud. Silvia Gurițanu).

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14.

1. Consider că art. 264 ind. 1 alin. (4) CP, În partea sancțiunii complementare obligatorii, prevede „anularea permisului de conducere”, sancțiune care este improprie mecanismului de acordare a

permisului de conducere, are un conținut contradictoriu, fapt care contravine principiului legalității pedepsei și previzibilității legii penale.

2. Astfel, în redacția actuală, normele de drept menționate mai sus, nu sunt compatibile cu rigorile art. 27 alin. (1); art. 46 alin. (1), art. 127 alin. (1) și (2) ale Constituției R.M.

3. Prin legea privind modificarea unor acte legislative, nr. 138 din 19.07.2018 (Monitorul Oficial nr.347-357/584 din 14.09.2018):

— „2. La articolul 62: alineatul (1) se completează cu litera b¹) cu următorul cuprins: „b¹) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept;” articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins: „(6) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară.”

— 3. Codul se completează cu articolul 65¹ cu următorul cuprins: „Articolul 65¹. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.”

— 5. Articolul 264¹: în sancțiunea alineatului (1), textul „cu amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau” se exclude, iar textul „în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani” se substituie cu cuvintele „cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”;

4. În temeiul pct. 35 al Anexei nr. 1 la HG nr. 1452 din 24-12-2007 pentru aprobarea regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier: „35. Permisul de conducere național al Republicii Moldova și permisul de conducere internațional se eliberează de către Instituția publică „Agenția Servicii Publice”, la cerere, cu depunerea declarației pe propria răspundere, de modelul stabilit de către subdiviziunea competentă, privind autenticitatea informațiilor și actelor prezentate, precum și susținerea personală a examenului în baza propriilor abilități și cunoștințe”. În temeiul pct. 36 al aceluiași regulament: „La anularea dreptului de a conduce vehicule și la retragerea permisului de conducere național, în baza căruia persoanei i s-a eliberat permis de conducere internațional, ultimul își pierde valabilitatea și urmează a fi anulat. Un alt permis de conducere internațional poate fi eliberat la solicitarea persoanei, în modul stabilit, în cazul în care aceasta obține un alt permis de conducere național. Permisul de conducere internațional este valabil pentru conducerea vehiculelor în trafic internațional numai cu condiția deținerii permisului de conducere național al Republicii Moldova”. În temeiul pct. 40 al aceluiași regulament: „40. Permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției publice „Agenția Servicii Publice”, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârilor judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor respective aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”.

Încălcarea art. 27 alin. (1) al Constituției.

1. În temeiul art. 27 alin. (1) al Constituției: „(1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat”.
2. În contextul garanțiilor constituționale, anularea permisului de conducere face practic lipsită de conținut (juridic) dreptul de circulație, cu folosirea (în sensul conducerii) a unei unități de transport.

Or, cu titlu de principiu, dreptul intern al R.M., interzice conducerea unității de transport de către persoane care nu dețin permis de conducere de categoria corespunzătoare, sub sancțiune contravențională (art. 231 Cod contravențional).

3. Astfel, anularea permisului de conducere, *este o ingerință în drepturile inculpatului* Oistric Igor, în contextul art. 27 alin. (1) al Constituției.

4. Această ingerință este însă disproporționată deoarece:

- a. Conceptul de anulare este în esență aplicabil actului juridic și nu dreptului, în cazul ultimului aplicându-se noțiunea de „privare” și nu anulare. Or, fiind garantat prin lege și acte normative subordonate legii, dreptul de a conduce mijloace de transport nu poate fi „anulat” nefiind un act juridic ci doar o „libertate” acordată subiectului în condițiile legii.
- b. Astfel, conform rigorilor generale de drept, nulitatea este sancțiunea de drept care lipsește actul juridic de efectele contrarii normelor juridice edictate pentru încheierea sa valabilă. În alte cuvinte, nulitatea este sancțiunea ce intervine în cazul în care, *la încheierea*, emiterea actului juridic, nu se respectă dispozițiile legale referitoare la condițiile de validitate a actului juridic (indiferent că sînt condiții de fond sau condiții de formă).
- c. Din această definiție, pot fi desprinse *trăsăturile caracteristice nulității*, anume: nulitatea actului juridic este o sancțiune de drept; nulitatea privește numai actele juridice, nu și faptele juridice stricto sensu și intervine atunci cînd sînt încălcate normele juridice care reglementează condițiile de validitate a actului juridic; constă în lipsirea actului juridic de efectele ce contravin normelor juridice edictate pentru încheierea valabilă a actului juridic, deci nu privește, întotdeauna, actul juridic în întregul lui.
- d. Cu alte cuvinte „anularea” este o *sancțiune pentru nerespectarea condițiilor de fond și de formă ale unui act juridic*, care duce la invalidarea acestuia și desființarea efectelor acestuia (de regulă) cu efect retroactiv de la data emiterii actului, pe cînd în cazul unui drept subiectiv, acordat de lege, ar putea fi aplicat doar mecanismul juridic al „privării” (excluderii pe viitor) a dreptului, care vizează o pedeapsă penală.
- e. Or o sentință penală produce efecte juridice de la data definitivării acesteia și nu anterior, fapt care ar face lipsită de sens „anularea” reglementată actual în Codul penal al R.M.
- f. Astfel, conform art. 466 CPP: „(1) Hotărîrea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data cînd a rămas definitivă”.
- g. Respectiv, aplicarea „anulării” (care operează retroactiv asupra unui act juridic dar nu a unui drept) este contrară art. 466 alin. (1) CPP.

5. Modul în care este formulată pedeapsa complementară vizată, denotă clar asupra încălcării cerințelor „previzibilității” normelor de drept penal, adică criteriilor „calității legii” expuse de art. 6 par. 1, 7 ale CEDO deoarece:

6. Astfel, conform practicii CtEDO testul de proporționalitate este precedat *de un test al legalității*. Testul legalității verifică *calitatea legii*: dacă limitarea a fost prevăzută într-o lege accesibilă (publicată) și *previzibilă* (formulată cu *suficientă precizie* pentru ca persoana să poată, în caz de necesitate – cu ajutorul unei persoane cu pregătire juridică, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele respective, consecințele pe care le poate atrage o anumită acțiune sau inacțiune). Astfel, în speța Guțu c. Moldovei, pct. 66, CtEDO a reținut că: „66. Expresia „prevăzută de lege” nu presupune doar corespunderea cu legislația națională, dar, de asemenea, se referă la calitatea acelei legislații (a se vedea *Halford v. the United Kingdom, Reports 1997-III*, p. 1017, § 49). Curtea reiterează că legislația națională trebuie să indice cu o claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor *nivelul minim de protecție* la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică (a se vedea *Domenichini v. Italy, Reports 1996-V*, p. 1800, § 33)”.

7. Astfel, în speță un observator independent, în contextul sancțiunii de „anulare” a dreptului de a conduce mijloace de transport ar înțelege despre o sancțiune legată de obținerea ilegală a acestui drept și nicidecum despre o sancțiune legată de privarea, în calitatea de pedeapsă penală complementară, a persoanei condamnate, de acest drept.

8. Astfel, în temeiul art. 54 al legii privind actele normative, nr. 100 din 22.12.2017: „(1) Textul proiectului actului normativ se elaborează în limba română, cu respectarea următoarelor

reguli: a) conținutul proiectului se expune într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație; h) se utilizează, pe cât este posibil, noțiuni monosemantice, în conformitate cu terminologia juridică. Dacă un termen este polisemantic, sensul în care este folosit trebuie să decurgă cu claritate din text".

9. La caz, sensul termenului de „anulare”, definiția pedepsei complementare „anularea dreptului de a conduce mijloace de transport” este contrară art. 54 alin. (1) lit. a) al legii nr. 100 din 22.12.2017 precitate, este nu expusă într-un limbaj simplu, fără a exclude un echivoc, mai ales că înțelesul general al termenului de „anulare”, se deosebește esențial de cel folosit în art. 65 ind. 1 CP.

10. Aceiași formulare din art. 65 ind. 1 CP, este ambiguă și din perspectiva art. 3 CP, or această normă prevede că: „(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise”.

11. Astfel, principiul legalității impune, inter alia, interpretarea *numai și numai în folosul persoanei acuzate (inculpate) a legii penale*.

12. În sensul garanțiilor privind previzibilitatea legii, în sensul art. 7 al CEDO; ca condiție a „legalității” legii, este relevant că justițiabilul trebuie să poată ști, pornind de la formularea dispoziției relevante și, după caz, cu ajutorul interpretării ei, ce fapte și omisiuni angajează răspunderea sa penală și ce pedeapsă riscă pentru acestea [*Cantoni împotriva Franței*, pct. 29; *Kafkaris împotriva Ciprului (MC)*, pct. 140; *Del Río Prada împotriva Spaniei (MC)*, pct. 79].

13. Rezultă că, în principiu, nu poate exista o „pedeapsă” în sensul art. 7 decât dacă a fost stabilit un element al răspunderii personale a autorului infracțiunii. Pentru a impune o sancțiune, art. 7 solicită o legătură de natură intelectuală care permite să identifiți cu precizie un element de răspundere în conduita autorului material al infracțiunii [*G.I.E.M. SRL și alții împotriva Italiei (fond) (MC)*, pct. 242 și 246].

14. Sfera de aplicare a noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de conținutul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi [*Kononov împotriva Letoniei (MC)*, pct. 235; *Cantoni împotriva Franței*, pct. 35].

15. Previzibilitatea trebuie apreciată din unghiul persoanei condamnate (după caz, după ce a beneficiat de asistență juridică) și în momentul săvârșirii faptelor pentru care a fost condamnat [a se vedea, cu toate acestea *Del Río Prada împotriva Spaniei (MC)*, pct. 112 și 117, cu privire la previzibilitatea modificării duratei pedepsei aplicate în momentul în care au fost pronunțate condamnările reclamantei, adică după comiterea infracțiunilor].

Încălcarea art. 46 alin. (1) și art. 127 alin. (1) și (2) ale Constituției.

16. În temeiul art. 46 alin. (1) al Constituției: „(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate”.

17. În temeiul art. 127 alin. (1) și (2) ale Constituției: „(1) Statul ocrotește proprietatea. (2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății”.

18. Conceptul „bunuri” are un sens autonom, independent de clasificarea oficială din dreptul intern și nu se limitează la proprietatea asupra bunurilor fizice: anumite alte drepturi și interese care constituie active pot fi considerate de asemenea „drepturi de proprietate” și, prin urmare, „bunuri” în sensul acestei dispoziții. Aspectul care trebuie examinat este dacă circumstanțele cauzei, considerate în ansamblu, au făcut ca reclamantul să fie titularul unui drept substanțial protejat de art. 1 din Protocolul nr. 1 [*Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei (MC)*, pct. 63; *Öneryıldız împotriva Turciei (MC)*, pct. 124; *Broniowski împotriva Poloniei (MC)*, pct. 129; *Beyeler împotriva Italiei (MC)*, pct. 100; *Iatridis împotriva Greciei (MC)*, pct. 54; *Centro Europa 7 S.R.L. și di Stefano împotriva Italiei (MC)*, pct. 171; *Fabris împotriva Franței (MC)*, pct. 49 și 51; *Parrillo împotriva Italiei (MC)*, pct. 211; *Bélané Nagy împotriva Ungariei (MC)*, pct. 76]. 6. Faptul că legislația internă a unui stat nu recunoaște un anumit interes ca fiind un „drept” sau chiar un „drept

de proprietate” nu împiedică în mod necesar să se considere că interesul în cauză este un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 [*Depalle împotriva Franței* (MC), pct. 68, în ceea ce privește dreptul revocabil și precar de ocupare a unei proprietăți aflate pe domeniul public, ca urmare a trecerii unei perioade de timp; *Öneryıldız împotriva Turciei* (MC), pct. 129, în ceea ce privește dreptul patrimonial al reclamantului la locuința sa construită fără autorizație]. De asemenea, o tolerare de lungă durată din partea autorităților a conferit drepturi de proprietate reclamantilor, în ceea ce privește un teren aflat în litigiu (*Kosmas și alții împotriva Greciei*, pct. 68-71). În plus, s-a considerat că o lege internă care dispunea exproprierea unei parcele de teren în anumite circumstanțe, cu drept de despăgubire, a creat un drept patrimonial (*Kutlu și alții împotriva Turciei*, pct. 58).

19. Aplicând practica CtEDO, expusă supra, rezultă că:

- a. În esența sa, dreptul de conducere al numitului Oistric Igor, în înțelesul art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO, este un „bun” în sensul Convenției și care se bucură de protecția Convenției (*Moskal împotriva Poloniei*, pct. 40);
- b. În mod cert, lipsa permisului de conducere (în condițiile legii) face imposibilă folosirea unităților de transport prin conducerea acestora de către Oistric Igor;
- c. În contextul garanțiilor acordate de CEDO, privarea lui Oistric Igor de acest „bun” urmează a fi făcută doar în condițiile „prevăzute de lege”, avându-se în vedere cerințele privind calitatea legii (existența unui cadru legal „previzibil”).

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. 1. *Declararea neconstituțională a următoarelor prevederi:*

- a. art. 65/1 alin. (3/1) Cod penal al R.M.;
- b. art. 264/1 alin. (1) Cod penal în partea normei care prevede „cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”.

2. Totodată, ținând cont de *vechimea normelor* precitate (art. 65/1 alin. (3), 264/1 alin. (1) Cod penal al R.M.), existența *unei practici judiciare* în acest sens, consider că *este indispensabilă* emiterea *unei adrese* către Parlamentul Republicii Moldova pentru *modificarea normelor precitate*, în sensul eventualei hotărâri a Curții Constituționale pe marginea prezentei excepții.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. Nu sunt.

VII – LISTA DOCUMENTELOR

17.

- a) Copia mandatului avocațial;
- b) Copia buletinului de identitate al lui Oistric Igor ;
- c) Copia ordonanței de pornire a urmăririi penale;
- d) Copia procesului-verbal de înlăturare de la conducerea unității de transport;
- e) Copia ordonanței de recunoaștere ca bănuț;
- f) Copia ordonanței privind recunoaștere în calitate de învinuit din 23.08.2021;
- g) Copia rechizitoriului;
- h) Copia informației privind rolul Jud. Cimișlia, sediul Leova.

VIII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

18. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: or. Leova.

Data: „31” 08, 2022

Av. Igor ȘCHEAU:

Scheau

ÎNCHEIERE

orașul Leova

06 septembrie 2022

Judecătoria Cimișlia, sediul Leova

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecătorul

Grefier

Cu participarea

Procurorului

Avocatului

Inculpatului

Silvia Gurișanu

Cristina Vacarciuc

Denis Cobzari

Igor Șcheau

Oistric Igor Leonid

examinând în ședință de judecată publică cererea apărătorului Igor Șcheau cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal, depusă în cadrul cauzei penale privind învinuirea lui Oistric Igor Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal,

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2021, în cadrul Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, a parvenit cauza penală privind învinuirea lui Oistric Igor Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

La 29 august 2022, în ședința de judecată, apărătorul Igor Șcheau a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal.

Instanța a pus în discuție cererea înaintată de apărătorul Igor Șcheau cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Inculpatul Oistric Igor Leonid și apărătorul său, avocatul Igor Șcheau, au susținut integral cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate pe motivele invocate.

Procurorul Denis Cobzari a menționat că este dreptul părții apărării să depună o asemenea cerere.

Audiind participanții la proces, studiind sesizarea depusă, materialele cauzei penale și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră că, cererea apărătorului Igor Șcheau cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.7 alin.(3)-(3²) Cod de procedură penală, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă.

Din conținutul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată reține că, apărătorul Igor Șcheau invocă neconstituționalitatea articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal.

Cu privire la condițiile de admisibilitate ale sesizării instanța de judecată menționează că:

1) normele penale prevăzute la art.65¹ alin.(1) și (2) Cod penal, invocate în sesizarea apărătorului Igor Șcheau, fac parte din categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

2) excepția de neconstituționalitate este ridicată de către reprezentantul inculpatului Oistric Igor Leonid, avocatul Igor Șcheau;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei penale;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Astfel, instanța de judecată constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării stabilite în art.7 alin.(3¹) Cod de procedură penală.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată urmează să admită cererea apărătorului Igor Șcheau cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal, depusă în cadrul cauzei penale privind învinuirea lui Oistric Igor Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

În același timp, instanța va remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere și sesizarea apărătorului Igor Șcheau privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal.

Având în vedere cele expuse, conform art.7 alin.(3)-(3²), 342 Cod de procedură penală, instanța de judecată –

d i s p u n e:

Se admite cererea apărătorului Igor Șcheau cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal, depusă în cadrul cauzei penale privind învinuirea lui Oistric Igor Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor cuprinse în articolele 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal.

Se remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere și sesizarea apărătorului Igor Șcheau privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 65¹ alin.(1) și (2) Cod penal.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător

Silvia Gurițanu

Copia corespunde originalului
Judecător

Silvia Gurițanu